

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SAPTAMANAL

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe

se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

In pragul unui nou an

Dacă Nașterea Domnului o așteptăm și o serbăm cu o bucurie care ne scoate afară din timp și din noi înșine, clipa ultimă a anului vechiu și cea dintâi a anului nou o așteptăm și o trăim cu o intensă simțire a timpului și a trecerii noastre.

La scurt interval după o sărbătoare care ne-a pus în legătură cu baza veșnică a vieții, vine o alta care ne întoarce privirea și ne-o leagă obsedant de cestalt revers al ei, de realitatea timpului, a devenirii, a trecerii. Poate că nu fără senz a așezat Biserica sărbătorile ei așa fel ca deodată cu Anul Nou civil să cadă și Tăierea împrejur a Domnului. Dela bucuria extatică a sfintei familii, a păstorilor, a tuturor celor ce-au cunoscut că ne-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său spre mântuire, a trebuit să se ajungă la grija primei «împliniri a Legii», a supunerii sub rânduelile acestei vieți care se desfășoară în timp și spațiu. A supunerii sub legile esențiale, originare ale vieții, nu sub legile accesorii, secundare, derivate din păcat, ale ei. Aceste legi sunt condițiile necesare pentru desăvârșirea tuturor ființelor în afara de celce este Absolut. Numai încadrându-te în ele, în interiorul lor, le poți depăși. Ele nu pot fi învinse din exterior, ci numai din interior. Numai din mijlocul lor te poți ridica în sus, dar nu de pe de laturile lor. Cine caută să saboteze prin negație sau violență ordinea vieții, acela n-o poate depăși, ci e strivit până la urmă de ea. Anarhismul și misticismul forțat și dezordonat nu te duc în sus, ci la alterări grave ale rezorturilor ființei tale. Cine se silește să smulgă din ființa sa legile eterne ale vieții, reușește să se deformeze, să cadă din plenitudinea normală a vieții.

Prin actul ceresc de supunere sub legile vieții făpturilor, Isus a admis, implicit, și tăierea Sa împrejur, pentru a se face dovadă despre realitatea întrupării Sale, a intrării Sale «sub lege», dar și pentru a începe cum începeau atunci toți cei de «sub lege» activitatea Sa.

Fără îndoială în felul cum ne raportăm, sau cum ar trebui să ne raportăm, la viața la sărbătoarea Nașterii Domnului și a Anului Nou e și ceva comun: și la Anul Nou palpitanta intuiție a timpului se întrefese, sau ar trebui să se întrefese, cu intuiția veșniciei care stă la baza timpului. Fără a nega în seara de Anul Nou realitatea timp, sufletul credincios nu se poate cufunda în îngustimea de orizont în care nu vede în viață decât timp și trecere, ci timpul pentru el e luminat de razele veșniciei pe care o sesizează acum mai mult înlăuntrul său. Timpul, succesiunea, e văzut de sufletul credincios în realitatea sa, dar ca o lege în serviciul veșniciei vieți în duh. În fiecare clipă el caută să realizeze ceva

bun în serviciul celor din locul unde trăiește, căci binele făcut în fiecare clipă celor dimprejurul său îi îmbogățește tezaurul din care se va alimenta cu fericire viața sa în veci. Cine disprețuește clipele de rând ale vieții și pe cei din jurul său (neamul său), așteptând numai momente excepționale ca să facă binele și vizând nu omul concret de lângă el ci o omenire generală, abstractă, acela nu face nimic nici pentru veșnicirea sa.

În seara de Anul Nou se pot afla mulți creștini cari să nu găsească

viața în timp și spațiu zadarnică; se vor afla destui cari să se bucure de trecut și de locul în care trăesc — oricare ar fi el — și cari să aștepte viitorul, nu cu vană curiozitate, nici cu plictiseală sau teamă, ci cu dorința de a-l folosi pentru fericirea veșnică.

Cu intenția de-a depăși timpul și spațiul în fiecare clipă, a intrat în ele Domnul nostru Isus Hristos, tăindu-se împrejur.

Cu aceeaș intenție să pășim și noi în noul șirag de zile și ore — tot-atâtea ocazii de-a ne desăvârși, de-a ne purifica și întâri în focul încercărilor vieții.

D. S.

Anul nou 1936

(=) Stăm earăș, la sfârșit de an vechi și început de an nou, în fața clipelor de sufletească reculegere, când omul cugetător meditează, măcar în treacăt, asupra anului celui ce moare și asupra urmașului ce-i ia locul.

Și, recapitulând sumar evenimentele petrecute în 1935, este cu neputință să nu surprindă punctele de prețioasă orientare pentru activitatea din anul ce se naște, dacă e vorba să-l trăiască și în folosul neamului și al bisericii sale, ba mai ales în acest scop.

*

1. Înregistrăm, la primul loc, din cele petrecute în expiratul an bisericesc, alegerea *chiriarhilor* noștri, cu mult făgăduitoare nădejdi de mai bine pentru cler și popor.

În scaunul de Dumnezeu păzitei Mitropolii a Moldovei și Sucevei s'a urcat cârturarul de renume, fostul stareț al mănăstirii Neamțu I. P. Sf. Nicodem Munteanu, care fu însoțit, în drumul spre reședința mitropolitană a lașilor, de II. PP. SS. LL. Patriarhul Miron și Mitropolitul Nicolae al Ardealului.

Ca arhiepiscop al Cernăuților și mitropolit al Bucovinei și Hotinului a fost însărcinat I. P. Sfințitul Visarion Puui, urmaș al neuitaților Silvestru Moraru, Vladimir de Repta și Nectarie.

Spre sfârșitul anului, votul congresului național bisericesc a ridicat în scaunul arhieresc al Aradului, ca urmaș al regretatului episcop Grigorie, pe P. S. Andrei Magier, ear în al Hotinului pe P. S. Tit Simedrea, cu misiunea ca la margini de țară, la apus și la răsărit, noii episcopi să continue a desfășura și întefi activitatea binecuvântată pentru ortodoxia românească și pentru patria noastră în hotarele sale firești statorice pe vecie.

În toate aceste alegeri de ierarhi, pacea și frățiasca dragoste au ieșit biruitoare, înlăturând micile clipe ale nemulțumirilor ivite în asemenea cazuri.

*

2. Am ținut să subliniem importanța cuvintelor și sfaturilor regale, ro-

stite cu ocazia investirii ierarhilor sfintei noastre biserici ortodoxe.

Despre păstrarea acestei sfinte biserici și despre însemnătatea factorului mirenesc în apărarea și întărirea ei, M. S. Sa (la investirea I. P. Sfințitului Mitropolit Nicodem) se exprimase zicând:

«Toți acei cari îi aparținem — bisericii ortodoxe române — trebuie să ne dăm mâna, să muncim cu putere la reîntărirea și ridicarea credinței noastre ortodoxe române. În trecut așa de strânse au fost legate aceste noțiuni, patrie și credință, încât ele fac parte integrantă din efortul spre progres al României... Datoria aceasta incumbă mai ales conducătorilor și credincioșilor bisericii. Colaborarea strânsă și desăvârșită încredere între aceste două elemente componente ale ei, este mijlocul prin care se va ajunge acest scop».

Tot atât de grăitor este cuvântul Suveranului spus la solemnitatea recentei investiri a Prea Sfințitilor episcopi Andrei și Tit, când M. Sa a expus, în cuvinte luminoase, concepția ce o poartă despre rolul bisericii, (în altă parte a ziarului redăm și acest cuvânt).

Clerul și toți credincioșii bisericii aduc omagială recunoștință M. Sale Regelui ortodox, pentru înțeleptele îndrumări și îndemnuri ce li s'au împărtășit cu părintească purtare de grijă.

*

3. Realizările ctitoricești, pe terenul construirii și reclădirii de sfinte locașuri și alte așezăminte, le încreștăm și de astădată cu bucurie îndreptățită și tot cu mai mari speranțe pentru viitor.

S'au târnosit, — ca să amintim pe cele din orașe și orășele, — marea biserica din Mediașul de pe Târnavă; capela și biblioteca mitropolitană din Sibiu; frumoasa biserică ortodoxă dela Simeria, ca semn al statorniciei stăpânirii românești în ținutul de muncitori, unde biserica ortodoxă are misiunea unificării sufletești a masei de lucrători

și de slujbași ai căilor ferate, pentru a putea rezista împotriva tuturor curentelor subversive ale sectarilor și revizionistilor. La Turda, de istorica pomenire, în localul smeritei biserici se înalță noua biserică ortodoxă, o fală în țara prigonitilor urmași ai lui Horia și a tovarășilor săi de suferințe și vitejie, — comemorați tot în acest an în toate unghiurile țării. În Blajul, schimbat în capitală de județ, s'a pus peatra fundamentală a sanctuarului ortodox, ca acesta să devie nou izvor de viață creștină și de întărire a credinței celei adevărate.

4. Societatea intelectualilor miren ortodocși ai Ardealului, FOR-ul, tinera instituție de apostolat laic, sub președinția dlui profesor universitar Sextil Pușcariu, a continuat munca reîncreștinării individului, a familiei și a societății noastre de pe aceste plaiuri.

Lupta ce o poartă FOR-ul, pentru menținerea și întărirea statului nostru creștin cu religia sa ortodoxă dominantă, s'a manifestat strălucit în memoriul prezentat guvernului, cu privire la repatrierea Fundațiunii Gojdu, și la desfacerea «Acordului cu Vaticanul», — acord declarat de peste o jumătate de milion de ortodocși ardeleni ca dăunător și primejdios țării și neamului. Biserica noastră ortodoxă declară, că nu va înceta a stărui din toată putera într-o realizarea îndreptățitelor sale deziderate.

Și, dacă n'au dat greș așteptările puse în societatea FOR-ul, care cu ramificațiile sale pătrunde binefăcător și tot mai adânc în viața noastră religioasă, culturală și națională, este cu atât mai de dorit, ca mișcarea din Ardeal și Banat să deștepte ecoul și în sinul mirenilor din toate celelalte ținuturi ale țării.

*

Aici e locul să amintim și: inaplicabilitatea Concordatului cu Vaticanul și, prin urmare, necesitatea denunțării lui. Cetitorii noștri s'au putut edifica, în această chestiune, din broșurile și articolele (tipărite în Tip. arhidiecezană, Sibiu), și în deosebi din excelenta publicație a dlui profesor univ. O. Ghibu (Nullitatea Concordatului), și nu mai puțin din cuvintele scrise de dl președinte al FOR-ului, Sextil Pușcariu, care spune «că în urma concordatului, catolicismul dela noi se identifică cu maghiarismul și cu tendințele lui de refacere a vechii Ungarii pe ruinele României».

*

5. În nota vremii și a trebuințelor bisericii, s'a întrunit la Sibiu (în două zile din April) primul congres al profesorilor Academiiilor teologice ortodoxe române ale mitropoliei Ardealului, discutând problema învățământului teologic prin o reorganizare a școalelor noastre de teologie. După cuvântarea rostită în congres de I. P. S. Sa mitropolitul Nicolae, care a expus clar icoana ideală a preotului ce ne trebuie, congresul profesoral s'a exprimat: pentru pregătirea de perso-

nalități preoțești însuflețite de *convingere religioasă* și pătrunse de *răvnă misionară* — alături de instrucția teologică cu pregătire solidă de cunoștințe, *internatele* de pe lângă Academile teologice având să întregască pregătirea caracterului preoțesc.

Toate aceste criterii, stabilite în congresul dela Sibiu, alcătuiesc motive tari, în propriul interes al statului, să aducă necesarul concurs în scop ca biserica să-și poată crește adevărații slujitori.

6. Adunarea eparhială din Sibiu a dat, anul acesta, deosebită luare aminte chestiunilor bisericesti duhovnicești.

Membrii adunării au rostit poate mai puține și mai scurte cuvântări decât în alți ani, luminându-se în mare măsură din rapoartele îngrijite și cuprinzătoare, care au avut darul să înfățișeze icoane vii și complete despre toate problemele puse în desbaterile din ședințele adunării.

Clerul și mirenii Arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Sibiu s'au dovedit și se dovedesc ca veghetori neînfrânți ai legii dreptmăritoare și ai ființei noastre naționale, deschizând drumuri nouă pentru slava Bisericii și cinstea fiilor ei.

7. Intre cele două biserici creștine naționale, *anglicană* și *ortodoxă română*, se fac pași pentru a stabili temeiuri de apropiere.

O delegație de înalți dignitari bisericesti anglicani a venit în acest scop la București. Schimbul de idei cu reprezentanții bisericii ortodoxe n'a putut decât să contribuie la o mai aprofundată cunoaștere a problemelor, puse și de-o parte, și de alta, a celor întruniți în conferință.

Gândul de căpetenie a fost lămurirea unor chestiuni importante și de actualitate, (— o dușmănire d'a capo, cum încearcă o' arate unii, rămâne astfel fără înțeles).

Deocamdată s'a pus temelia de discuții viitoare între biserica ortodoxă română și biserica anglicană.

8. Asociația religioasă, *Oastea Domnului*, cea mai viguroasă între societățile similare, s'a adunat la Sibiu în al 4-lea congres, condus de I. P. Sf. Mitropolit *Nicolae*.

«Ostași», povățuiți și supraveghiați de preoțimea ortodoxă cu părintească iubire, sânt cu adevărat membri pilduitori prin viața lor creștinească renăscută. S'au înfățișat în congres cu toată pietatea, s'au împăr-

tășit cu sfintele taine, au ascultat povăzuirile vorbitorilor veniți din apropiere și depărtare, și întăriți sufletește s'au înapoiat la căminuri.

Duhul de învoire ce bate tot mai întins peste însetate suflete, a făcut ca numeroși «ostași» împreună cu alți credincioși să întreprindă pioase pelerinaje spre locul, astăzi atât de vestit, al unui smerit sat de pe malul dunărean.

9. Seria publicațiilor, inițiate de I. P. Sfințitul mitropolit *Nicolae*, s'a îmbogățit prin câteva prețioase lucrări. Pomenim aici: monumentală operă istorică a părintelui *Ștefan Meteș*; apoi cartea mult dorită, «din grădina florilor duhovnicești», *Cartea de Rugăciuni*, tipărită cu binecuvântarea înalt Prea Sfinției Sale, atât pentru credincioșii săteni, cât și pentru orășeni.

Cartea s'a bucurat de o primire atât de entuziastă, încât editura va trebui să îngrijească o nouă ediție neîntârziată.

10. Neajunsurile, în urma nedreptelor salarii preoțești, au pricinuit și în expiratul an multe dureri și amărăciuni în familiile slujitorilor altarelor bisericii noastre ortodoxe.

Organele superioare bisericesti n'au întârziat a interveni cu energie la toate ocaziile în favoarea năpăstuiților, cerând repararea nedreptăților și mai multă bunăvoință pentru clerul nostru, cu adevărat prigonit în toți ultimii ani...

În pragul acestui nou an, urăm iubitorilor noștri cititori și abonați toate fericitările, rugând pe bunul Dumnezeu să-i apere de tot răul veacului și să le dăruiască răsplata dorită.

Sărbătorile Nașterii Domnului în Sibiu

În ziua întâi de Crăciun sf. liturghie a fost săvârșită de I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicolae* cu un sobor de preoți.

Răspunsurile liturgice le-a dat, precis și impresionant, corul mixt al catedralei, condus de prof. T. Popovici. La sfârșitul sfintei Liturghii I. P. S. Sa a rostit o predică bogată în gândiri alese și de folos sufletește, desfășurate și în frumoasa pastorală de Crăciun publicată în acest ziar.

Ziua a doua de Crăciun, la sf. Liturghie a slujit un sobor de 7 preoți și 2 diaconi. La finea sfintei Liturghii a predicat, ascultat cu multă evlavie de numeroșii asistenți, p. consilier arhiepiscopesc Tr. Scorobet.

În toate cele trei zile ale Nașterii Domnului, biserica noastră catedrală a fost cercetată de un număr imens de credincioși, popor și cărturari.

ideile esențiale cari animează presa desinteresată de pretutindeni și fac să nască o literatură tot mai încărcată de curățenie și neprecupețire, am putea anticipa, pe lângă toată grija de a vorbi precis, că secolul al douăzecilea va fi turnat în cătușile istoriei sub următoarea expresie: „veacul tineretului naționalist și creștin”.

Anticiparea aceasta nu sălășluiește pe o temelie de iluzii și nici nu-și trage izvorul din nescaiva premise false ori forțate. Ea se înfățișează în mod clar și evident pentru toți cei cari știu cefi logic în firul vremii; începe a se desluși în fața celor cari abia silabisesc și, mai târziu, va fi cunoscută și de ceice încă nu știu descifra senzul și direcția de cugetare a zilelor. Dar această anticipare se justifică ea însăși prin concentrarea atenției societății moderne către tineretul de toate vârstele și clasele sociale, prin aprecierile ei față de concepția lui, mai ales, prin sânguința neostenită a tineretului însuși de-a se scutura de moștenirea improprie a rășboiului, de-a-și turna activitatea într'un făgaș nou și sănătos, croindu-și un nou stil de viață și, peste tot, de-a-și da un chiag fizic și moral vrednic de greutatea ceasului prezent.

Ni s'ar putea obiecționa, că societatea celor mari s'a preocupat totdeauna de tineret și că nu numai tineretul de azi are

Cuvântul Suveranului

— La investirea Prea Sfințităilor episcopi, al Aradului și al Hotinului —

Noii episcopi, PP. SS. LL. **Andrei Magieru** al Aradului și **Tit Sime-drea** al Hotinului, în ziua de 21 Decembrie 1935, au primit din mâna Suveranului, în sala tronului dela palatul regal, cârja episcopală.

Prea Sfințităii episcopi mulțumind M. Sale pentru încrederea arătată, Suveranul a răspuns:

Înmânându-vă cârja episcopală a eparhiei Aradului și Hotinului sânt convins că trimit la hotarele fărăi doi păstori vrednici, cari vor ști în toate să-și îndeplinească datoria lor către Dumnezeu, Patrie și Rege.

Fiecare mergeți la un colț opus al României, dar fiecare veți avea de rezolvut probleme ce se aseamănă. Cu bucurie văd, că mergeți cu deplină încredere în menirea și puterile voastre, mergeți cu lozinca „crede și vei birui”. Pășind pe această cale, înlăturați dela început, multe piedici ce vă pot sta împotriva.

Această încredere aveți datorită de a o face să pătrundă în sufletele tuturor: și, într-o biserică vie, așa cum o doresc Eu, veți putea s'o faceți cu ușurință.

Pe zi ce trece, felul de a se manifesta al bisericii se schimbă; nu mai sântem în vremea de contemplativitate a bisericii începuturilor, sântem în vremurile când, toată viața modernă cere o biserică dinamică, o biserică care să intre în aprofundimea problemei zilnice a fiecăruia.

Biserica trebuie să fie îndrumătoare de fiecă clipă a vieții sufletești a individului, — dar spre a juca acest rol, trebuie ca slujitorii altarului să priceapă și să pătrundă viața, nevoile și durerile omului.

Aveți fiecare, în eparhia voastră, desigur, preoți cari au învățat carte, și unii poate chiar multă carte. Faceți ca această carte, trecând prin filtrul sufletului, să slujească cât mai intens, cât mai cu multă dragoste celor credincioși. După școală în care s'a învățat ce trebuie să știe fiecare, voi ierarhii aveți frumoasă datorie de a fi educatorii slujitorilor altarului. Puterea noastră, a unui popor, oglindește puterea morală a bisericii lui.

Faceți ca această oglindire să fie așa, ca toți să ne putem bucura de dânsa.

Dar, pentru ca aceasta să se poată îndeplini, îngrijiți ca acei cari trebuie să aducă la îndeplinire poruncile divine, să priceapă și să îndeplinească, în toate, chemarea lor.

Preoțimea nu este o funcțiune publică, este o chemare, un apostolat, care se îndeplinește cu suflet și cu dragoste. Frica de Dumnezeu nu este frica de biciu sau de canon, ci este teama de a nu mârni un lucru scump nouă.

Faceți ca, credința, atât de căutată de poporul nostru, să pătrundă adânc în sufletul fiecăruia. A crede în Dumnezeu, nu înseamnă a păstra forme exterioare, care pot fi executate și de păgâni, ci înseamnă, că năzuința sufletului are o viață mai bună în toate faptele vieții.

Iată rolul duhovnicesc al bisericii și al preotului; iată care trebuie să fie grija de orce clipă a episcopului.

Biserica noastră trebuie, deci, să fie mai puternică și mai credincioasă, nu prin sprijinul ce i-l dă ocrotirea statului, ci prin forța ei proprie, prin felul cum va putea să se impună, prin strălucirea curată a credinței.

Plecând de aici în eparhiile Prea Sfințitor Voastre, gândul Meu vă va însoți și voi privi cu un desăvârșit interes opera ce o veți întreprinde: Operă creștinească și operă națională, opere deci strâns unite și care se pot rezuma într'un cuvânt: *Românism*.

Nr. 9931—1935

Comunicare

Se aduce la cunoștință că erezii după părintele Ioan Scumpu din Boian, decedat la 5 Decembrie 1935, — în baza §-ului 5 din regulamentul fondului de ajutoare preoțesc au primit dela Cassa Arhidiecezană din Sibiu, în număr, fără nici o reținere, ajutorul preoțesc de Lei 50.000.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului arhiepiscopesc dela 19 Decembrie 1935.

Consiliul arhiepiscopesc

FOIȘOARA

Preotul și îndrumarea tineretului în cadrul diferitelor organizațiuni religioase, culturale și sportive¹

Fiecare veac pare a fi copleșit de câte o problemă esențială, care se strecoară în inima preocupărilor de fiecare zi și stăruie să fie rezolvată cât mai radical și fără zăbavă. Potrivit acestei împrejurări se poate afirma chiar, că și istoria universală ține să fixeze epocile și cadrul de durată al generațiilor în dependență de problema care s'a frământat cândva cu mai multă intensitate. Și, fără îndoială, aici trebuie căutată și originea diferitelor numiri și caracterizări generale cum sunt: „epoca de aur a creștinismului”, „secolul copilului”, „veacul raționalismului”, „veacul materialismului”, al „mașinismului”, etc. Rămâne în grija viitorului mai apropiat sau mai depărtat să se pronunțe, într-o expresie generală și proprie, asupra veacului ce ne este dat să străbatem. Totuși, luând în considerare faptele în mijlocul cărora trăim,

¹ Conferință ținută în adunarea preoțească dela Mediaș [23 Septembrie 1935].

tendințe de învoire. Iată ceva de netăgăduit. Dar fie-ne îngăduit a sublinia cu toată puterea și convingerea, că totuși problema tineretului se așterne azi mai categoric și mai întreagă decât oricând și că solicită o rezolvare mai radicală decât totdeauna.

Ceeace este în măsură să ne bucure din complexul acestor manifestări, constă în faptul că tineretul de pretutindenea încearcă o reînviere națională și spirituală pe baza principiilor creștine, în umbra Bisericii lui Hristos. Organizațiunile de tot felul — dintre cari unele săvârșite chiar din inițiativa și entuziasmul tineresc, iar altele creiate de cei vârstnici și puse în slujba ridicării tineretului — sprijinesc, prin ceea ce urmăresc și realizează, afirmația de mai sus.

Față cu această stare de lucruri, preoțimea nu stă, nu poate sta și, mai ales, nu trebuie să stea în alt rol decât cel pe care l-a avut în toată bunăvremea — dela pruncia neamului românesc și până la încheierea politică definitivă a lui — rolul de îndrumătoare sinceră a tineretului către și în făgașul spiritual și curat al creștinismului veșnic salvator.

Idilele, expuse până aci, au mai mult un caracter general și introductiv. Ele ne introduc în pulsul vremii și ne indică poziția de îndrumători ai tineretului. Căci

deși este evident faptul că tineretul mai vârstnic se dorește după o recreație spirituală prin Biserică, elanul lui trebuie canalizat cu grijă. Deasemenea, tendința după o pășune nouă se cere crescută cu toți fiii neamului cari abia se ridică. Așa stând lucrurile, ajunși la acest punct constatăm cu certitudine că subiectul conferinței de față este însemnat și actual. Aceste două atribute îl indică suficient pentru ordinea de zi a unei adunări preoțești.

Dar să ne zoricim la drum. Căci — după o vorbă din bătrâni — „mai este mult până departe”.

Înainte de a intra în miezul expunerii, se cade să precizăm până unde se întinde sfera noțiunii de „tineret”. În graiul zilnic răsfrângem acest termen la ceice se găsesc între 15—25 ani. Ceeace nu înseamnă că ne exprimăm tocmai exact. Căci sfera noțiunii „tineret” include în sine și pe ceice se găsesc sub vârsta de 15 ani. Cu alte cuvinte, tot aici trebuie clasăți și cei pe care îi așează psihologia în epoca primei copilării și în aceea a școlarității. Așa dar, conferința: „Preotul și îndrumarea tineretului în cadrul diferitelor organizațiuni religioase, culturale și sportive” va expune ce se poate face pentru copiii sub 7 ani, pentru cei dela 7—15 ani, adică în timpul școlii primare, și pentru ceice depășesc această etate, adică pentru tinere-

Probleme-Recensii-Comentarii

Presa de Crăciun. — Aspectul ziarelor din ajunul marilor sărbători bisericesti e altul decât cel de totdeauna. Ele îmbracă o haină primenită și solemnă. Preocupările lor, politice sau de altă natură pur cotidiană, cedează locul preocupărilor spirituale. Apar aproape toate cu paginile sporite, frumos ilustrate și cu bogate suplimente literare. Nivelul lor e mai ridicat. În locul obișnuitei ciorne zilnice cu influință nocivă asupra sufletului omenesc, în ziarele de sărbători găsești merinde duhovnicească și gânduri creștinești care ne arată cărarea spre azurul cerului. În locul obișnuitei insanități pe care le colportează și le difuzează în lume cu mare desinvoltură, în locul «întâmplărilor sensaționale» care otrăvesc și macerează sufletul omenesc, în locul ideilor care alimentează curente dizolvante și dăunătoare acestui suflet, în ziarele de sărbători — zile de reculegere și de distindere sufletească — găsim articole închinare marilor evenimente prăznuite de lumea creștină. Evident, fac abstracție de unele ziare care și-au făcut un crez din desavuarea sistematică a creștinismului. Deasemeni, constatările mele de mai sus nu vizează acele ziare care apar tot timpul într-o frumoasă și creștinească alătură. Aceste gazete din urmă au marele merit de a fi sesizat configurația spirituală a vremii noastre și de a se fi pus în slujba unor idealuri neperitoare. Biserica și neamul. Înălțuri, deci, cu idealurile perimate care încorsetează și zăgăzuiesc sufletul neamului nostru în ascensiunea lui către glorie și către Dumnezeu.

Marelui eveniment al Nașterii Domnului ziarele i-au consacrat numere festive. Nota prevalentă a acestor ziare e cea spirituală. Un mare adevăr se desprinde din aceasta: acela că omul n'a încetat să caute pe Dumnezeu. Dacă totuși sunt puțini acei cari ÎL găsesc, de vină e omul, care nici după întruparea lui Dumnezeu nu s'a apropiat mai mult de El. Pruncul Isus a adus mântuirea tuturor oamenilor din toate timpurile — în eterna scurgere a vremurilor. Necredința în Dumnezeu este un semn de mediocritate spirituală. Sufletul omului e chinuit și devastat de gânduri negre atâta timp cât nu primește în el lumina lui Dumnezeu și a evangheliei Sale. Arșița sufletului nostru nu putem s'o potolim decât la izvoarele pure și înviorătoare ale acestei evanghelii. În drumul vieții noastre, străjuit în șir de spini, nu găsim popasuri mai odihnitoare și mai zidi-

toare de suflet, nu găsim ostroave mai senine și mai pline de lumina cea născută a cerului decât învățăturile cuprinse în sfânta evanghelie. Răsădii idealurilor neperitoare îl găsim în această Carte a Cărților care spintecă veacurile cu adevărurile ei eterne și prăvălitoare. În ea găsim îndemnuri calde și călăuzire fără greș către o viață mai pură și către fericirea după care veșnic însetează sufletul nostru. Și orizonturile sufletului nostru își primesc lumina lor din izvorul nesecat, cu pașiști pururi însoțite, al Cuvântului dumnezeesc. În deșerturile sufletului nostru fiecare adiere a cerului lasă rotocoale de lumină. Cum să nu ne bucurăm atunci când vedem că în ziua cea mare a Nașterii Mântuitorului chiar și ziarele, în locul preocupărilor profane de totdeauna, aduc îndemnuri fericite și se străduiesc, măcar acum, să potențeze idealurile superioare ale omului? Cine nu visează pentru neamul lui un alt climat moral, sau acele restituții morale cari l-au călăuzit în vremurile lui de mărire și cari sunt menite să-l ducă iarăși la mărire? Chiar și în viața unui neam lucrurile trebuie ierarhizate: primul se cuvine celor spirituale. Aceasta este ideea centrală din articolul dlui O. Goga, publicat în numărul de Crăciun al tinerei reviste «Linia Dreaptă». Mai multă alipire față de biserică. Orientările spirituale ale neamului trebuie să poarte paternitatea bisericii. Aceleași gânduri creștine le întâlnim în articolele din revista «Sfarmă-Piatră», semnate de Nichifor Crainic. (Un minunat articol intitulat Naștere și cunoaștere), de Toma Vlădescu, Dragoș Protopopescu și alte condeie însemnate din publicistica română și creștină. În coloanele temerarului ziar naționalist «Porunca Vremii» întâlnim articole închinare datinilor străbune. De asemenea în ziarele „Țara Noastră”, «Curentul», «Universul» și «Viața Ilustrată». Aceasta din urmă revistă, de sub conducerea rectorului Academiei teologice din Sibiu, este un permanent hambar duhovnicesc. — Să trec în revistă toate ziarele și toate revistele cari au închinat pagini întregi sărbătorii Nașterii Domnului, îmi este imposibil. Pentru toate ziarele cari au contribuit la înviorarea sufletului nostru, prin numerele lor de Crăciun, eu ridic aici un cuvânt de laudă și doresc să se erijeze în probleme spirituale cât mai des posibil. V. S.

tul propriu zis. De altfel, nimic nu e mai natural pentru ceie sunt chemați să clădească un duh nou într-o generație nouă, decât să vegheze cu grijă părintească și să îndrume tineretul, cu abnegație de apostoli, dela cei dintâi pași până în pragul căsniciei.

Această misiune, nepătrunsă niciodată în toată măreția și sfințenia ei, și-a croit oarecum, prin vreme, cadrul de manifestare pentru zidirea sufletească a tineretului aflător în școală și trecut din această epocă. Există însă un mic semn de întrebare în jurul celor care sunt de făcut pentru îndrumarea micuților cari n'au împlinit vârsta de 7 ani. Se poate schița rolul preotului și aci? În ce mod și în legătură cu ce împrejurări?

Chestiunea aceasta ne îndeamnă să amintim și să accentuăm cu toată convingerea importanța reală a celor „șapte ani de-acasă”. În cadrul acestora se urzesc firele în cari se țese mai apoi întreaga noastră viață sufletească. Fericiti sunt acei dintre muritorii cărora li s'a dat posibilitatea să chivernisească bine și să piarda cu folos cei șapte ani ai primei copilării! Ei nu vor fi puși în situația neplăcută de-a auzi dela cineva „că le lipsesc cei șapte ani de-acasă”.

Odată, demult, demult, familia creștină știa, putea și se sârguia să umple cu

folos primii ani ai tinereții. Dintr'un mediu familiar sănătos se putea adăpa la rându-i sufletul neprihănit al copiilor. Astăzi situația ni se prezintă schimbată în rău. Mediul din cele mai dese familii prezintă un caracter viciat. Ceeace nu constituie un secret pentru nimeni. Și totuși se adaugă zi după zi, fără să poată fi aflate și întrebuintate mijloacele proprii spre reabilitarea moralului familiar, pentru repunerea familiei în slujba sa de bunăchivernisitoare a virtuților și credinței creștine. Folosim prilejul de a accentua că preotul își poate arăta și de astădată forța sa morală și educativă. Fiecare zi oferă bun prilej în acest scop. Trăind în mijlocul părinților, el poate interveni, întâmplător sau voluntar, pentru corectarea neajunsurilor de cari suferă azi familia creștină. Prin sfaturi și poezie, prin grai și prin faptă, el poate insufla mamelor vechea și sfânta dragoste pentru creșterea fiilor în duhul cel fără de zmințială al creștinismului. Printr-o acțiune constantă, înfrățită cu răbdarea, încununată de dragostea pentru cei mici, preoțimea poate și trebuie să reclădească mediul vechi familiar, din care să se zămislească o generație de tineret nou, de tineret flămând și însetoșat după evanghelia lui Hristos.

Dar, atitudinea preotului se poate manifesta chiar direct spre generația de copii.

Pr. Ioan Moța: 42 de ani de gazetărie, Orăștie, 1935, Lei 40.

Intr'o broșură extinsă (88 pg.), pâr. prot. I. Moța descrie, cu vioiciune și plasticitate de încercat publicist, activitatea îndelungată a P. C. Sale pe tărâmul ziaristicii populare, a cărei bună parte din istorie se identifică cu istoria vieții preotului luminător și animator dela Orăștie. Cine citește broșura, nu cunoaște numai strădanile acestui apostol al slovei românești, ci un întreg trecut de lupte naționale pentru libertate, o îngelungată fază din progresul în lumină al neamului românesc din Ardeal.

Biserica noastră, al cărei slujitor este acest spornic luptător național cu arma nobilă a condeiului, se mândrește cu dânsul, iar ziarul nostru îi exprimă omagiile de grațitudine și călduroase felicitări.

Nicolae Firu: Date noi privitoare la istoricul bisericii sf. Adormiri din Oradea, Oradea, 1935, Lei 20.

Vrednicul istoric al bisericii bihorene, publică câteva acte nouă — însoțite de comentariu — în legătură cu ridicarea bisericii ortodoxe din Oradea care și-a sărbătorit, în 1934, 150 de ani de existență. E prețios îndeosebi un conspect al familiilor, care au contribuit cu bani și lucru la aceasta.

Sfințire de biserică. — În 21 Noemvrie 1935, la sărbătoarea „Intrării în Biserică a Maicii Domnului”, s'a sfințit, în cadrul unei frumoase solemnități, biserică din comuna Codlea, protop. Branului.

Actul sfințirii, împreună cu serviciul divin, a fost săvârșit de către un sobor de 9 preoți, sub conducerea pâr. protop. Vasile Stoicană. Răspunsurile la sf. liturghie, au fost date de corul școlii primare din localitate, sub conducerea dlui director I. Pascu. La sfârșit vorbește pâr. protopop, scoțând în relief însemnătatea actului. Rostește o frumoasă rugăciune și aduce elogiul preotului parohial G. Fl. Preșmereanu.

Răspunde parohul, arătând greutatea întâmpinate la renovarea bisericii. Aduce mulțumiri Reuniunii de femei din localitate, de sub conducerea dnelor Silvia Preșmerean și Ana Pascu, cari din fondul Reuniunii și prin colectă au făcut iconostasul și au introdus lumina electrică. Mulțumește apoi tuturor donatorilor și sprijinitorilor morali și materiali.

După masa comună, a urmat serbarea asociației „Oastea Domnului”, la care au participat săteni din comunele județului Brașov.

A fost o frumoasă manifestație cu caracter religios-cultural, care a produs adâncă impresie asupra celor ce au participat.

Coresp.

Conferințe preoțești. — Preoțimea tractului Zarand s'a întrunit în conferință pastorală de toamnă, în Brad, în zilele de 29 și 30 Nov. a. c.

Conferința s'a început cu serviciul divin și cu invocarea Duhului sfânt. Au servit mai mulți preoți în frunte cu P. C. Prot. Ioan Andrei. La priceasnă a predicat pâr. T. Perianu. Mânecând dela textul sf. ap. Pavel (2 Cor. 4 8—10) arată lupta ce trebuie să o ducă preotul cu diferitele curente ale lumii de azi, pentruca să-și ajungă scopul misiunii în formarea caracterelor religios-morale.

După terminarea serviciului divin, cei prezenți s'au întrunit în edificiul nou al casei culturale, unde pâr. protopop rostește cuvântul de deschidere.

După ce se constată absența alor 10 preoți dela conferință, se citesc dările de seamă asupra cărții de istorie bisericească, de Pr. Șt. Meteș, — dări de seamă făcute de preoții N. Florea, M. Popovici, N. Stanciu, Șt. Corpadea și V. Perian, scoțându-se în deosebi în evidență, din cartea amintită, părțile referitoare la viața bisericească din ținutul Zarand.

După masă s'a slujit vecernia, și a ținut o meditație P. I. Boloșiu.

A 2-a zi, Sâmbătă 30 Noemvrie, la sărbătoarea Sf. Andrei, preoțimea a comemorat amintirea marelui Arhiepiscop Andrei Șaguna. La comemorare au luat parte și elevii liceului ort. rom. din Brad cu întreg corpul profesoral.

După parastas, Pr. I. Tisu, într'o frumoasă conferință, ținută în sf. biserică, a scos în relief munca uriașă desvoltată de Șaguna pe teren bisericesc cultural și național.

După terminarea serviciului divin, preoțimea a continuat lucrările în casa culturală. Au prezentat referate Pr. A. Barna, I. Comșa, N. Florea, asupra introducerii sărbătorii hramului bisericii, cu misiuni, pelerinagii și mărturisirea credincioșilor, luând parte și soc. Sf. Gheorghe, Oastea Domnului, și Reuniunile de femei.

S'a decis apoi înființarea unei reuniuni de înmormântare pentru tractul întreg și s'a ales un comitet pentru alcătuirea statutelor.

De încheiere, P. C. părinte protopop mulțumește preoțimii pentru munca tot mai strădălnică ce o desfășoară în parohii.

Pr. Alex. Fugată

Cercuri religioase. — În 13 Octomvrie c., au luat parte la cercul religios din comuna Dacia (Ștena), protop. Rupea, pâr. prot. Al. Brotea, preoții I. Buzea, I. Drăghici, I. Muntean, P. Morar și I. Florea, servind sf. liturghie în sobor. A predicat, la sfârșitul sf. liturghii, pâr. I. Muntean din Grânari, desvoltând pericopa zilei cu citatul: „Sufletul, deși e nevăzut, se face văzut prin faptele sale” (Sf. Vasile cel Mare). Predica, pe lângă luminarea minții credincioșilor, a picurat în sufletele lor hotărârea de a urma calea Samarineanului.

După amiază s'a săvârșit sf. Maslu. A predicat apoi pâr. prot. Al. Brotea din Rupea, despre: Cum este aplicată învățătura creștină de veacuri în viața omenirii și cum ar trebui de fapt să fie trăită și înțeleasă. P. C. Sa, se ocupă și de minunile dela Maglavit: cum trebuie înțelese, spre a nu cădea în idolatrie. La sfârșitul slujbei, parohul locului, Ier. Buzea, a mulțumit C. preoți pentru truda fiecăruia, arătând în același timp credincioșilor scopul cercurilor religioase.

În 3 Noemvrie c., văduvita parohie Jibert, datorită cercului religios, s'a învrednicit de o sărbătoare plină de înălțare sufletească. Au participat la săvârșirea utreniei și a sf. liturghii, preoții Ier. Buzea, N. Șolcă și I. Florea. A pre-

dicat pâr, Ier. Buzea despre: „Bogatul nemilostiv și săracul Lazar”.

După amiazi s'a săvârșit vecernia și sfîșirea apei cu predica părintelui Ier. Buzea, despre curentele subversive ale Bisericii noastre.

— După înălțătoarea conferință din prohia Trăstia, ținută în legătură cu mișcarea „Oastea Domnului”, preoțimea tractului Băița, din nou s'a întrunit în conferință pe luna Decembrie, în ziua de 10 c., de data aceasta programul conferinței s'a desfășurat în parohia centrală Băița, la sediul oficiului protopopesc.

La ora 9 a. m. s'a oficiat — de către pâr. protopop, — un Te-Deum, la biserica ortodoxă română. După terminarea serviciului, preoțimea prezintă a trecut în biroul oficiului protopopesc, unde, constatându-se prezența majorității preoților tractuali, președintele deschide conferința preoțească pe luna Decembrie și dă cuvântul preotului Ioan Popa-Hărțăgani, care, prin cuvinte bine alese și exemple trăite, și-a dezvoltat tema cu subiectul: *Tratarea bolnavilor în taina sf. mărturisiri*. La discuțiuni au luat parte preoții: I. Ivan—Podele, T. Benea—Stejărel, N. Perian—Săliște, Al. Popa—Vălișoara și prot. D. Secărea—Băița.

În legătură cu tema de mai sus, preotul Alexie Popa—Vălișoara, propune, ca pentru cea mai apropiată conferință, să se trateze subiectul: *Taina pocăinței din punct de vedere dogmatic și psihologic; importanța și adaptarea ei practică în parohie pentru îndrumarea vieții religioase*. Preoțimea aprobă cu unanimitate această propunere și însărcinează pe preotul A. Moga—Măgura, cu elaborarea ei.

La ordinea zilei a urmat apoi prezentarea unei dări de seamă — de către fiecare preot — asupra cărții: *Tânărul, fie-ți zic, scoală-te*, de Dionisie Făgărășianu, iar după încunoștințarea comunicărilor și adreselor oficiale ale Prea Ven. Cons. arhiepiscopesc, conferința a luat sfârșit la ora 2 p. m. Pr. P. A.

— În 24 Noemvrie 1935 a. c. s'a ținut ultima conferință, din acest an, a cercului nostru preoțesc, în comuna Apoldul de sus. Au fost prezenți toți preoții, împreună cu P. C. pâr. prot. A. Pecurariu. La ora 9 dim. s'a servit liturgia în sobor; la priceasnă a predicat pâr. I. Albu din Ludos, despre: „Datoria ce o avem către Dumnezeu, către aproapele și către noi înșine”. La sfârșitul liturghiei a predicat pâr. Săbău din Gusu: „Despre rugăciune”, cu frumoase exemple despre puterea rugăciunii. După aceasta pâr. Ioan Albu din loc a mulțumit, în numele fiilor săi suferinți, pentru frumoasele învățături date poporului său iubitor de casa Domnului și a legii strămoșilor. Însemn, la acest loc, că biserica noastră ortodoxă din Apoldul de sus are un bun cântăreț și doi buni ajutoari de cântăreți, cum puțin vor fi la fel în arhidieceză.

Liturghia s'a cântat cât se poate de frumos, executată de corul școlii primare, pe 3 voci, condus de dsoara învățătoare din loc.

După liturghie preoții cercului, consiliul bisericesc și episcopii, s'au îndreptat spre locuința preotului local, zidită în stil românesc, — aci s'a săvârșit „Sfîșirea apei”, apoi a caselor.

La sfârșit P. C. părinte protopop al tractului Mercurea a ținut o cuvântare, urând preotului să-și menție mai departe hărnicia, curajul și tactul pastoral de care a dat dovadă și până acum.

Răspunde preotul I. Albu, mulțumind lui Dumnezeu pentru ajutorul dat în lupta omului cu greutățile zilelor... să vadă terminată această lucrare în scurt timp, și la toți cari au ținut să dea un caracter atât de sărbătoreț sfîșirii caselor lui.

La masă a tostat P. C. pâr. protopop A. Pecurariu, dl. dir. Gh. Albu din Sebeș-Alba, pâr. Nic. Ilea din Topârcea ș. a.; la ora 5 d. m. cu fratească dragoste s'au despărțit plecând fiecare la ale sale.

Arzătoarea dorință a părintelui nostru sufletesc este să-și vadă Casa Culturală ridicată: zidirea ei se începe la primăvara anului 1936. Dumnezeu să ne ajute!

Un asistent

Notificare

Se atrage atențiunea Oficiilor protopresbiterale și parohiale, că au să înainteze îndată la Consiliul nostru arhiepiscopesc tablourile cerute cu ordinul circular Nr. 11.446—1935 Ep. privitoare la depunerile bancare, precum și tablourile cerute cu ordinul circular Nr. 11.625—935 Ep. privitoare la datoriile către parohii intrate în conversiune

Consiliul arhiepiscopesc

Invitare la abonament. — Organul de publicitate național bisericesc „Telegraful Român”, intrând în anul al 84-lea de existență neîntreruptă și câștigând tot mai prețioși colaboratori, invită onorații noștri abonați, ca înoindu-și abonamentul să binevoiască a recomanda acest vechi ziar în cercul cunoștințelor lor, invitând prieteni și cunoscuți să ne dea sprijin cât mai larg în munca ce o ducem în serviciul bisericii și al neamului.

Abonamentul se adresează, prin mandat poștal, la adresa: Administrația Telegraful Român, Sibiu.

Redacția și Administrația

INFORMAȚIUNI

AN NOU CU BINE! dorim tuturor cetitorilor noștri.

Răscumpărare de felicitări. P. S. Sa arhiereul Vasile și-a răscumpărat felicitările de Anul nou și ziua numelui în favorul „Milei creștine”.

Conferința Pâr. Dr. Gr. Cristescu. Pâr. profesor universitar Dr. Gr. Cristescu a ținut Duminecă, 22 Decemvrie 1935, la ora 6 o remarcabilă conferință în sala prefeturii în Sibiu, la invitația studenților sibieni dela București, vorbind despre „Fizionomia spirituală a generației de azi”. P. C. Sa a caracterizat virtuțile de eroism național, de sobrietate morală și de profunzime creștină a generației tinere. Conferința a stârnit o mare însuflețire în publicul auditor.

† Pr. Nicolae Aron, paroh ortodox, distins cu brâu roșu, după lungi și grele suferințe, împărțit cu Sf. taine, a încetat din viață în 24 Decemvrie 1935, în etate de 76 ani, după o activitate rodnică de 5 ani ca învățător în Făgăraș, apoi ca paroh al comunei Galați, protop. Făgăraș, timp de 51 de ani. În momântarea defunctului preot s'a săvârșit în 26 Decemvrie, din casa proprie, în cripta familială din cimitirul ortodox al comunei Galați. Dumnezeu să-l odihnească cu drepții!

În intervalul dela 23 Decemvrie 1935 până în 8 Ianuarie 1936 se admit telegrame de felicitări cu reducere de 50% pe cuvânt, fără nici o suprataxă.

ȘTIRI LOCALE

Dela primăria municipiului Sibiu. Pentru ca tineretul să poată participa neapărat la ședințele pentru pregătirea premilitară și la slujbele religioase ce sânt obligatorii acestei pregătiri, ministerul de interne ordonă să se respecte că strictețea dispozițiilor legii repausului duminical, astfel ca tinerii să poată lua parte la pregătirea premilitară și să nu fie ținuiți la lucru de către patronii sau părinții lor. Se vor lua severe măsuri contra acelor patroni sau părinți cari nu respectă aceste dispoziții.

Rescumpărare. Dl. Ioan Marcu, conducătorul Bibliotecii arhidiecezane, își rescumpără felicitările de ziua onomastică cu 200 Lei, dăruind Legatului Iosif și Paraschiva Marcu al fondului Căminului pentru bătrâni dela Societatea română de înmormântare.

CARTI ȘI REVISTE

Meniuri, de Sim. Racoviță din Sibiu. Gospodinele pot alege indicațiuni practice, care le ușurează munca; rețete date în stil concis și clar. E o operă conștiincioasă scrisă și inteligent alcătuită. Preț 160 lei.

Poșta redacției

Pr. I. B. în C. S. În chestiunea înființării de asemenea însoțiri, este mai potrivit a se adresa deadreptul către forurile bisericești chemate.

Citiți, sprijiniți și răspândiți ziarul
Telegraful Român

Aviz important

P. C. Frați preoți, li se aduce la cunoștință, că pentru anul 1936, abonamentul foilor „Lumina Satelor” și „Oastea Domnului” a scăzut dela 180 Lei, la 150 Lei. În sărbătorile ce urmează P. C. preoți sunt rugați, a comunica acest lucru în biserici, precum și pe cale particulară.

Oficiile parohiale, cari vor primi mai multe numere decât cele obișnuite, să le împartă doritorilor ca numere de probă. În fiecare foaie se află și câte un mandat poștal, astfel încât se pot trimite banii pentru abonament.

Alții despre Maglavit

Am remarcat într'un număr precedent (45) punctul de vedere al credinței luterane, cu privire la fenomenul dela Maglavit, când vicarul bisericii săsești, dl. Dr. Fr. Müller, a publicat în organul oficios al bisericii sale, K. Blätter, dela 17 Oct. c., un articol, serios și obiectiv, asupra celor ce se petrec acum la Maglavit.

Acelaș organ oficios, Kirchliche Blätter, dela 12 Decemvrie 1935, continuă linia arătată în articolul amintit al dlui vicar Dr. Müller.

De astă dată o martoră oculară, dna Tilde Theisz, înapoiată dela Maglavit, face o descriere impresionantă a câmpiei maglavitene cu păstorul ei smerit, în jurul căruia se îmbulzesc astăzi mii de oameni, din toate clasele societății, să asculte vorba simplă, liniștită spusă fără nici un meșteșug oratoricesc, și cu îndemn împotriva năravurilor rele: de-a reduce numărul copiilor (prin avort), de a nu respecta bunurile altuia, de a minți și înșela, de a se supune la toate nebuniile model, și a nu răbda ca altul să poată propăși în bunăstare...

Și toți credincioșii din jurul lui făgăduesc cu glas tare să urmeze cuvântul auzit. Petriche Lupu se adresează bolnavilor veniți spre tămăduire: „Mergeți, mergeți; vedeți, vedeți!” arătând cu dreapta spre soare. Atunci paralizicii se ridică și umblă, ear orbii își recapătă cu încetul lumina ochilor. „Eu însămi, continuă scriitoarea, am fost martoră oculară, când un domn mai bătrân și paralizic s'a ridicat fără cârje, umblând înaintea soției sale care plângea de bucurie”.

La sfârșit: „Mare și curată este credința și recunoștința poporului și sfîștește locul întreg. Căruia mulțimea de cruci și icoane sfinte îi împrumută o notă mistică; — o cerească pace și adâncă fericire lucesc din ochii credincioșilor”.

Așa s'au rostit, despre Maglavit, persoane străine de neamul românesc; — Blajul, săracul, cu clerul său „catolic de rit grecesc”, stăruiește totuși în diminuarea și ponegrirea lui.

Concurs

Pentru întregirea postului de paroh în parohia vacantă de clasa III-a Simeria veche cu filia Râpaș, din protopopiatul Orăștie, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiune parohială (eclezie) 6 jug.
3. Stola satorită de consiliul parohial la 13 Octomvrie a. c. Se poate afla dela oficiul parohial.

Doritorii de a concura la acest post, își vor înainta cererea, însoțită de documentele necesare și de permisul dela Ven. Consiliu arhiepiscopesc, de a putea concura, subscrisului oficiu protopopesc în termenul arătat mai sus.

Este de dorit ca concurenții, anunțând înainte acest oficiu, să se prezinte în vreo Duminecă sau sărbătoare, luând parte la serviciul divin în parohie și predicând, pentru a se face cunoscuți poporului.

Orăștie, 1 Decemvrie 1935.
Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial.

(49) 2—3

Ioan Moța
adm. prot.

(52) 1—3

Concurs de cântăreț

Biserica ortodoxă română din Baci-Brașov, publică concurs pentru întregirea postului de cântăreț bisericesc. Consiliul parohial asigură noului cântăreț următoarele venituri:

1. Salar dela biserică 1000 (una mie) Lei lunar, (până la punerea în aplicare a legii bisericii din 1925, când vor fi salarizați și cântăreții din Ardeal de către stat).

2. Veniturile stolare reglementare.

3. Locuință corespunzătoare cu supraedificate în apropierea bisericii.

4. Un stânjin de lemne de foc aduse acasă.

Noul cântăreț va fi obligat să servească, cel puțin utrenia, în fiecare dimineață. Vor fi preferați cei capabili de-a instrui corul tineretului.

Candidații își vor înainta cererile Oficiului parohial din Baci, până cel mai târziu la 15 Februarie 1936 și se vor prezenta în parohie pentru a-și arăta dexteritatea în cântări.

Cererile candidaților, cari nu au absolvat școala de cântăreți și nu posedă diplomă de cantor — nu vor fi luate în considerare.

Cu aprobarea noastră:

Dr. Iosif Blaga, m. p. Pr. Victor Marin
protopop

Nr. 627—1935 prot.

(48) 2—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia vacantă de clasa I-a Petrila Regele Ferdinand I, protopopiatul Jiu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele acestui post sânt:

1. Salarul dela stat, conform coalei B.
2. Locuință cu avantajii la luminat și încălzit.

3. Stola pentru serviciile de: cuminecare a bolnavilor, botez, cununie și înmormântare este răscumpărată cu o sumă fixă lunară, conform hotărârii consiliului parohial din 4 Octomvrie 1935, numai pentru angajații societății minere „Petroșani”; pentru ceilalți credincioși stola este cea obișnuită în parohiile tractului protopopesc Jiu.

Concurenții cari vor primi binecuvântare de candidare dela P. V. Consiliu arhiepiscopesc își vor înainta cererile, însoțite de actele prevăzute de legea, regulamentul și ordinațiunile în vigoare, în termenul indicat, oficiului protopopesc ortodox român Jiu, Petroșani, județul Hunedoara, și — cu prealabila aprobare a protopopului — se vor prezenta în vreo Duminecă sau sărbătoare în parohie pentru a sluji, cânta, predica și a face cunoștință cu enoriașii.

Oficiul protopopesc Jiu în înțelegere cu consiliul parohial.

Ion Duma
protopop.

(51) 2—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia Sibiselul-nou, din protopopiatul Orăștie, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Chirie pentru locuință potrivită.
3. Folosința cimitirului de 2 jugăre și un pătrar de jugăr arător.
4. 50 de Lei pe an de fiecare familie (în loc de zi de lucru și cereale).
5. Partea din pădure obișnuită.
6. Stola, — după cum a fost satorită de Consiliul parohial în ședința 29 Sept. 1935 (se poate vedea la Oficiul parohial).

Doritorii de a concura își vor înainta la Oficiul protopopesc Orăștie, cererea însoțită de documentele necesare și de permisul Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc de-a putea concura.

Iar pentru a se face cunoscut poporului, concurenții, avizând înainte Oficiul protopopesc, — e de dorit să se prezente în parohie, luând parte la serviciul divin în vre-o Duminecă sau sărbătoare. Orăștie, la 12 Decemvrie 1935.

Oficiul protopresbiterial în înțelegere cu Consiliul parohial.

Prot. Ioan Moța,
adm. protopopesc.